

ÎN C H E I E R E

27 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă
Judecătorii - Iuliana Oprea, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Prus Alexandru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Prus Alexandru împotriva Guvernului Republicii Moldova, Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău și Curții de Apel Chișinău cu privire la repunerea în termen a acțiunii, constatarea încălcării de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău și Curtea de Apel Chișinău a drepturilor reclamantului la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, prin promovarea discriminării reclamantului pe baza criteriilor de limbă, avere și origine socială; instituirea interdicției Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău și Curții de Apel Chișinău în continuitatea încălcării drepturilor reclamantului prin promovarea oricărei forme de discriminare; declararea nulității scrisorii președintelui Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău pe marginea cererii de recuzare judecătorului din 07 februarie 2014, ca fiind emisă prin promovarea discriminării reclamantului pe baza criteriilor de limbă, avere și origine socială; declararea nulității actelor judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, emise de un complet ilegal de judecată și a încheierilor judecătorești din 16 decembrie 2013, din 18 ianuarie 2014 și din 10 februarie 2014, ca fiind emise cu încălcarea drepturilor reclamantului, prin promovarea discriminării lui pe baza criteriilor de limbă, avere și origine socială; declararea nulității parțiale a deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2014, în partea nerecunoașterii pe criterii de discriminare a dreptului reclamantului ca persoană patrimonial și social vulnerabilă de a depune cererea în instanță cu anexarea înscrisurilor fără certificare notarială sau avocațială, precum și a le depune fără recurgerea la reprezentarea avocațială, în partea nerecunoașterii dreptului reclamantului la intentarea acțiunii în limba rusă, în partea neexaminării cererii sale de recurs sub aspectul recuzării formulate judecătorului, în partea refuzului în casare a tuturor încheierilor Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău emise în perioada 16 decembrie

2013 - 10 februarie 2014 și în partea refuzului în restituirea pricinii în prima instanță pentru examinarea cererii de recuzare a judecătorului; dispunerea restabilirii situației existente de până la încălcarea drepturilor reclamantului prin promovarea discriminării, pe baza criteriilor de limbă, avere origine socială, prin stabilirea unui termen de 30 zile de remediere, cu obligarea Guvernului Republicii Moldova de a întreprinde acțiunile legale ce ar obliga Curtea de Apel Chișinău să anuleze decizia sa din 17 aprilie 2014 și să emită o nouă soluție prin care să admită clauzele divergente emise pe criterii de discriminare a reclamantului, să constate ilegalitatea completului de judecată al Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, ținând cont de nesoluționarea cererii de recuzare, să anuleze toate încheierile Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău emise în perioada 16 decembrie 2013 - 10 februarie 2014 de completul format ilegal și care a admis încălcarea drepturilor reclamantului, promovarea discriminării pe criterii de limbă, avere și origine socială, să emită încheiere interlocutorie pe faptul influenței necorespunzătoare exercitate de președintele Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău asupra judecătorului la etapa intentării cererii de chemare în judecată depusă de reclamant la 09 decembrie 2013, precum și de a obliga Judecătoria Buiucani mun. Chișinău să examineze cererea de recuzare formulată în privința judecătorului și să decidă intentarea procesului în baza cererii de chemare în judecată a lui Prus Alexandr împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești cu privire la anularea actului administrativ și repararea prejudiciului material; restabilirea drepturilor reclamantului încălcate prin promovarea discriminării lui, prin încasarea din bugetul de stat a sumei de 97400 de lei cu titlu de prejudiciu material, moral și a cheltuielilor suportate în legătură cu procesul judiciar,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016

c o n s t a t ă :

La data de 17 aprilie 2015 Prus Alexandru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău și Curții de Apel Chișinău cu privire la repunerea în termen a acțiunii, constatarea încălcării de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău și Curtea de Apel Chișinău a drepturilor reclamantului la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, prin promovarea discriminării reclamantului pe baza criteriilor de limbă, avere și origine socială; instituirea interdicției Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău și Curții de Apel Chișinău în continuitatea încălcării drepturilor reclamantului prin promovarea oricărei forme de discriminare; declararea nulității scrisorii președintelui Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău pe marginea cererii de recuzare judecătorului din 07 februarie 2014, ca fiind emisă prin promovarea discriminării reclamantului pe baza criteriilor de limbă, avere și origine socială; declararea nulității actelor judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, emise de un complet ilegal de judecată și a încheierilor judecătorești din 16 decembrie 2013, din 18 ianuarie 2014 și din 10 februarie 2014, ca fiind emise cu încălcarea drepturilor reclamantului, prin promovarea discriminării lui pe baza criteriilor de limbă, avere și origine socială; declararea nulității parțiale a deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2014, în partea nerecunoașterii pe criterii de discriminare a dreptului reclamantului ca persoană patrimonial și social vulnerabilă de a depune cererea în

instanță cu anexarea înscrisurilor fără certificare notarială sau avocațială, precum și a le depune fără recursul la reprezentarea avocațială, în partea nerecunoașterii dreptului reclamantului la intentarea acțiunii în limba rusă, în partea neexaminării cererii sale de recurs sub aspectul recuzării formulate judecătorului, în partea refuzului în casare a tuturor încheierilor Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău emise în perioada 16 decembrie 2013 - 10 februarie 2014 și în partea refuzului în restituirea pricinii în prima instanță pentru examinarea cererii de recuzare a judecătorului; dispunerea restabilirii situației existente de până la încălcarea drepturilor reclamantului prin promovarea discriminării, pe baza criteriilor de limbă, avere origine socială, prin stabilirea unui termen de 30 zile de remediere, cu obligarea Guvernului Republicii Moldova de a întreprinde acțiunile legale ce ar obliga Curtea de Apel Chișinău să anuleze decizia sa din 17 aprilie 2014 și să emită o nouă soluție prin care să admită clauzele divergente emise pe criterii de discriminare a reclamantului, să constate ilegalitatea completului de judecată al Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău, ținând cont de nesoluționarea cererii de recuzare, să anuleze toate încheierile Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău emise în perioada 16 decembrie 2013 - 10 februarie 2014 de completul format ilegal și care a admis încălcarea drepturilor reclamantului, promovarea discriminării pe criterii de limbă, avere și origine socială, să emită încheiere interlocutorie pe faptul influenței necorespunzătoare exercitate de președintele Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău asupra judecătorului la etapa intentării cererii de chemare în judecată depusă de reclamant la 09 decembrie 2013, precum și de a obliga Judecătoria Buiucani mun. Chișinău să examineze cererea de recuzare formulată în privința judecătorului și să decidă intentarea procesului în baza cererii de chemare în judecată a lui Prus Alexandr împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești cu privire la anularea actului administrativ și repararea prejudiciului material; restabilirea drepturilor reclamantului încălcate prin promovarea discriminării lui, prin încasarea din bugetul de stat a sumei de 97400 de lei cu titlu de prejudiciu material, moral și a cheltuielilor suportate în legătură cu procesul judiciar.

În motivarea acțiunii a menționat că, în perioada 17-19 februarie 2014 a luat cunoștință de încheierea judecătorească din 10 februarie 2014 emisă de Judecătoria Buiucani mun. Chișinău prin care i-a fost restituită cererea de chemare în judecată depusă de către reclamant în perioada 09-11 decembrie 2013 împotriva Ministerului Justiției Republicii Moldova și împotriva Colegiului Disciplinar al executorilor judecătorești cu privire la anularea actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

La 20 februarie 2014, a contestat încheierea în cauză la Curtea de Apel Chișinău și în luna mai 2014 a aflat că prin decizia din 17 aprilie 2014, s-a admis parțial recursul său, dar nu îi este cunoscut conținutul acesteia, deoarece nu i-a fost expediată traducerea în limba rusă, pe care o posedă, fiind ignorată cererea sa în acest sens.

În esență, reclamantul a invocat încălcarea drepturilor fundamentale garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului și anume, judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, prin promovarea discriminării reclamantului pe criteriile de limbă, avere și origine socială.

Consideră încheierea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 10 februarie 2014 ilegală, din motivul aflării judecătorului sub prezumția incompatibilității, or lipsa o soluție asupra cererii de recuzare formulate la 07 februarie 2014 care nu a fost supusă

examinării conform procedurii legale, prevăzută de Codul de procedură civilă și de Legea nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității.

Pretinde că, a fost discriminat pentru că nu vorbește limba română sau moldovenească, nu deține funcții înalte și nu este angajat în structurile de stat, nu are un statut social înalt, fiind în poziție de inegalitate cu pîrîtul - Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Susține că, Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 17 aprilie 2014 nu s-a expus pe marginea încălcării drepturilor sale cu privire la examinarea cererii de recuzare înaintate, nu a casat în totalitate încheierea instanței de fond și nu a trimis la rejudecare pentru examinarea cererii sale de recuzare.

De asemenea consideră că, Curtea de Apel Chișinău a ignorat faptul că, din 07 februarie 2014, cînd a fost înaintată cererea de recuzare toate actele emise de către acest complet sunt ilegale.

Menționează că, implicarea în judecarea cererii de chemare în judecată a președintelui Judecătorei Buiucani, care, nu a repartizat spre examinare cererea sa de recuzare, astfel încălcîndu-i dreptul la apărare garantat de legislație, avînd la bază aceleași criterii de discriminare. Acesta a examinat personal cererea de recuzare fără a emite vre-o încheiere, încălcare asupra căreia Curtea de Apel Chișinău, la fel nu s-a expus, respectiv constatînd încălcările date, Curtea de Apel Chișinău urma să caseze în totalitate încheierile instanței de fond, emise în perioada 16 decembrie 2013 - 10 februarie 2014 și să trimită la rejudecare în alt complet de judecată, inclusiv cererea de recuzare.

Consideră discriminatorii și ilegale cerințele expuse în încheierea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 16 decembrie 2013 prin care nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată depusă la 09-11 decembrie 2013 și i s-a comunicat despre necesitatea traducerii cererii de chemare în judecată în limba de stat și prezentării înscrisurilor în original sau certificate în modul corespunzător, acordîndu-i un termen pînă la 09 ianuarie 2014 și explicîndu-i că în caz contrar cererea va fi restituită.

Similar consideră ilegală și încheierea judecătorească din 18 ianuarie 2014 prin care judecătorul a încercat să-i explice cerințele expuse în încheierea precedentă. Consideră reclamantul că cerințele au fost parțial explicate, dar contradictorii, prin urmare deoarece propagă discriminarea pe criterii de limbă, avere și origine socială sunt ilegale fapt ce constituie temei pentru stabilirea drepturilor sale.

Motivează existența încălcărilor pe criterii de discriminare și pentru nesatisfacerea cererilor sale din 17 ianuarie 2014 cu privire la interpelarea originalelor de la pîrît și desfășurarea ședinței de judecată în limba rusă, fiindu-i astfel încălcate drepturile legitime.

De asemenea notează că prima instanță a ignorat faptul că, art. art. 166 din Codul de procedură civilă nu explică și nu reglementează ordinea și metoda de certificare a înscrisurilor, ci doar fac referire la o anumită ordine stabilită, care de fapt nu este reglementată potrivit Codului de procedură civilă. Referirea la prevederile privind la notariat și avocatură sunt neîntemeiate, or reclamantul nu este subiect al acestor legi și nu poate fi impus să apeleze la serviciile notarului sau avocatului din motivul situației financiare precare. Astfel, susține că instanța promovează discriminarea pe criterii de avere, mai mult, instanța a ignorat cererea reclamantului de reclamare a originalelor de la pîrît.

Relevă că, în virtutea încălcărilor expuse mai sus, instanța de fond a lăsat fără examinare cererea depusă de reclamant la data de 31 ianuarie 2014 prin care a solicitat anularea încheierii judecătorești din 16 decembrie 2013 și a încheierii din 18 ianuarie 2014 cu emiterea unei noi încheieri de acceptare a cererii de chemare în judecată ce nu poate fi supusă căii de atac, iar în caz de respingere a acestei cereri emiterea unei încheieri motivate prin care să fie explicate condițiile, ordinea și temeiul legal cu indicarea normelor concrete prin care ar urma să execute indicațiile instanței potrivit încheierilor emise, întru evitarea dubiilor asupra imparțialității completului de judecată, excluderii unor dubii privind abordarea sa discriminatorie.

Astfel, reclamantul consideră că i-au fost grav încălcate drepturile de către Curtea de Apel Chișinău și Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, propagând discriminarea pe criterii de limbă, avere și origine socială.

Toate aceste încălcări i-au pricinuit un prejudiciu moral considerabil prin umilința la care a fost supus fiind lipsit de dreptul la apărare a drepturilor sale, cauzându-i astfel prejudiciu prin deteriorarea stării fizice, apariția insomniei și anumitor maladii pe baza stării de nervozitate.

Solicită repunerea în termen a acțiunii, constatarea încălcării de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău și Curtea de Apel Chișinău a drepturilor reclamantului la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, prin promovarea discriminării reclamantului pe baza criteriilor de limbă, avere și origine socială; instituirea interdicției Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău și Curții de Apel Chișinău în continuitatea încălcării drepturilor reclamantului prin promovarea oricărei forme de discriminare; declararea nulității scrisorii președintelui Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău pe marginea cererii de recuzare judecătorului din 07 februarie 2014, ca fiind emisă prin promovarea discriminării reclamantului pe baza criteriilor de limbă, avere și origine socială; declararea nulității actelor judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, emise de un complet ilegal de judecată și a încheierilor judecătorești din 16 decembrie 2013, din 18 ianuarie 2014 și din 10 februarie 2014, ca fiind emise cu încălcarea drepturilor reclamantului, prin promovarea discriminării lui pe baza criteriilor de limbă, avere și origine socială; declararea nulității parțiale a deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2014, în partea nerecunoașterii pe criterii de discriminare a dreptului reclamantului ca persoană patrimonial și social vulnerabilă de a depune cererea în instanță cu anexarea înscrisurilor fără certificare notarială sau avocațială, precum și a le depune fără recurgerea la reprezentarea avocațială, în partea nerecunoașterii dreptului reclamantului la intentarea acțiunii în limba rusă, în partea neexaminării cererii sale de recurs sub aspectul recuzării formulate judecătorului, în partea refuzului în casare a tuturor încheierilor Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău emise în perioada 16 decembrie 2013 - 10 februarie 2014 și în partea refuzului în restituirea pricinii în prima instanță pentru examinarea cererii de recuzare a judecătorului; dispunerea restabilirii situației existente de până la încălcarea drepturilor reclamantului prin promovarea discriminării, pe baza criteriilor de limbă, avere origine socială, prin stabilirea unui termen de 30 zile de remediere, cu obligarea Guvernului Republicii Moldova de a întreprinde acțiunile legale ce ar obliga Curtea de Apel Chișinău să anuleze decizia sa din 17 aprilie 2014 și să emită o nouă soluție prin care să admită clauzele divergente emise pe criterii de discriminare a reclamantului, să constate ilegalitatea completului de judecată al

Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, ținând cont de nesoluționarea cererii de recuzare, să anuleze toate încheierile Judecătoria Buiucani mun. Chișinău emise în perioada 16 decembrie 2013 - 10 februarie 2014 de completul format ilegal și care a admis încălcarea drepturilor reclamantului, promovarea discriminării pe criterii de limbă, avere și origine socială, să emită încheiere interlocutorie pe faptul influenței necorespunzătoare exercitate de președintele Judecătoria Buiucani mun. Chișinău asupra judecătorului la etapa intentării cererii de chemare în judecată depusă de reclamant la 09 decembrie 2013, precum și de a obliga Judecătoria Buiucani mun. Chișinău să examineze cererea de recuzare formulată în privința judecătorului și să decidă intentarea procesului în baza cererii de chemare în judecată a lui Prus Alexandr împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești cu privire la anularea actului administrativ și repararea prejudiciului material; restabilirea drepturilor reclamantului încălcate prin promovarea discriminării lui, prin încasarea din bugetul de stat a sumei de 97400 de lei cu titlu de prejudiciu material, moral și a cheltuielilor suportate în legătură cu procesul judiciar.

Prin hotărârea Judecătoria Ciocana mun. Chișinău din 14 martie 2016 s-a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prima instanță a conchis că, soluțiile pronunțate de Judecătoria Buiucani mun. Chișinău și Curtea de Apel Chișinău fac parte integrantă din funcțiile judiciare atribuite prin lege acestora, iar instanțele inclusiv judecătorii ei nu reprezintă subiecți ai raportului material litigios și nu pot compărea în calitate de pârți în raport cu pretențiile lui Prus Alexandru. Totodată, chestiunea discriminării pe criteriu de limbă sub aspectul neacceptării cererilor de chemare în judecată a fost constatată de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, respectiv cerințele reclamantului poartă un caracter repetitiv.

Mai mult ca atât, actele judecătorești pronunțate de instanțele menționate au constituit obiect de examinare în instanțele ierarhic superioare, fiind emise în acest sens soluțiile de rigoare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016 s-a respins apelul declarat de Prus Alexandru și s-a menținut hotărârea Judecătoria Ciocana mun. Chișinău din 14 martie 2016.

La data de 19 august 2016 Prus Alexandru a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016 solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii, iar dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată în recurs să fie restituită pricina spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a reiterat circumstanțele faptice ale pricinii și argumentele formulate în cererea de chemare în judecată, insistând asupra faptului neelucidării de către instanțele inferioare a acestora.

Susține că, judecătorii care au examinat prezenta pricină urmau să se abțină de la examinarea ei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată că recursul a fost exercitat în termen în condițiile în care la materialele dosarului lipsesc date care ar atesta cu certitudine momentul comunicării către recurent a deciziei instanței de apel.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele inferioare nu au elucidat circumstanțele faprice ale pricinii și nu au ținut cont de argumentele formulate în cererea de chemare în judecată poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute deoarece abordează aspecte de fapt care au constituit obiect de examinare în instanțele de fond, cărora le-au fost date aprecierile corespunzătoare, iar spectrul chestiunilor invocate de recurent nu pot fi analizate în ordine de recurs în calitatea sa de cale de atac exclusivă în

drept.

Totodată, chestiunea abținerii sau recuzării judecătorilor se soluționează din oficiu sau la cererea participantului la proces în cazurile existențelor motivelor prevăzute de lege în acest sens, prin urmare lipsa acestora denotă compatibilitatea judecătorilor la examinarea prezentei pricini.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Prus Alexandru ca fiind inadmisibil în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Prus Alexandru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Iurie Bejenaru